

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTAMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 3 frt — kr. Negyed évre - frt 75 kr.
Fél évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 6 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket úgy a kiadóhivatal, mint a »Reiter«-
ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

Felolvasó és szerkesztő:
S Z I L B E J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:
Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi
részét illető minden közlemény intézendő.
KIADÓHIVATAL:
Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetések, közlemények intézendők.

A Dunát a Tiszával összekötő csatorna.

(Folytatás.)

Magyarország áldott Alföldjét hatalmas vizek szelik át, igen gyakran a vízbőség káros hatását érezzük, de ha a Tisza és számos mellékfolyóinak termőképes nagy vidékét tekintjük, feltűnik azonnal, hogy ennek exportja majdnem egészen a vasutakra szorítkozik és hogy hajózása igen jelentéktelen.

Már a múlt században érezték a Tisza folyásának azon hátrányát, hogy ez nem az ország központja és a nyugati államok felé hanem inkább az Orient felé irányul és gyakran nyilvánult a szándék, a Tiszát egy célszerű irányban, leginkább a csongrád-budapesti vonalon, a Dunával összekötni. Főképpen Széchenyi István gróf nagy hazánkfia törekedett ezen terv megvalósítására.

Az 1836. és 1840. évi országgyűlések e csatorna létesítésére alakuló társaságoknak számos kedvezményeket is biztosítottak. De a politikai zavarok beállta és az ezekre következő abszolút korszak Széchenyi törekvéseit meg-hiusította.

Az új alkotmányos élet első esztendejében törvényhozásunk csatornák és vasutak építésére 150 millió franknyi kölcsönt szavazott meg; de már a következő évben e kölcsön felhasználását csak vasutak építésére szorította. Így a csatornák építése megint elmaradt.

Tagadhatlan, ha a budapest-csongrádi csatorna létesénél nagy technikai nehézségeket kell küzdenünk, jelesen a Duna s Ti közti vízváltó magassága a csatorna szintjének átsát és a tápvíz bevetését az 1867-ik évben készült terv alapján igen költséges és kényes fejtárrá teszi.

Meglepő értesítést kaptunk néhány nap előtt a hazai lapok által közlva: Báró Nikolics Fodv. belső titkos tanácsos, országgyűléképviselő és Koltor László mérnök, a kereskedelmi minisztertől előmunkálati engedélyt nyertek a Budapest-Félegyháza-Szeged és Félegyháza-Csongrád közlített duna-tiszai hajózási csatornára.

Ez a hír, mely megvalósulása a magyar Alföldet kiemelt előnyökkel áldaná meg, természetesen a mi figyelmünket is föltötte és utána jártunk, hogy ez ügöl biztos forrásból kellő tájékozást nyújt.

Az engedélyes mérnök, ki a tervezet részleteit a helyinén már összeállítja, megkeresésére a szükséges felvilágosítást rendelkezésünkre bocsátja.

A hajózási csatorna, mely a legnagyobb hajók használatára is alkalmas, a Dunát a Tiszával kössze és Budapesttől-Csongrádig terjedvén, 165 kilométer hosszal bír. A csatorna első része Budapest és Dömsöd között 50 kilométer hosszúságban a soroksári Dunaág medrét használja fel mely mind Budapestnél, mind Dömsödnél kellően el lesz

zárva. Budapestnél Zsilip segítségével annyi tápvíz nyer, a mennyi a csatorna szükségletének megfelel; ebbe beleértetik a dömsödi elzárásnál felállítandó turbina-telep hajtóvíze is, mely a kellő és megengedhető duzzasztás által hozatik működésbe.

A soroksári Kis-Duna, mely már 2 évtized óta vizinövények tenyésztésén és büzterjesztésén kívül alig bír más szereppel, ezen elzárások által oly hatalmas, nagy 50.000 méter hosszú és 200—300 méter széles kereskedelmi és téli kikötővé válik, mint a minőnek egész Európában párja nincsen.

Ellenben a turbina-telep 18 darab (Doppelkranz) turbináival a Duna bármely vízállásánál — egyes igen ritka esetek kivételével — oly hatalmas (2000—3000 lóerő) hajtóerő kifejtését eszközli, mint a minőt az egész európai sík területeken nem találunk. E munkakerőre a csatornának nélkülözhetetlen szüksége van.

A soroksári Duna leirt berendezésével egy közel 4 méter fenékeséssel bíró óriási nagy vályuhoz hasonlítható, melyben a felső és alsó csap segítségével a vizet tetszés szerint be- és kibocsájtani és ennél fogva a vízszint emelni és süllyeszteni lehet. Ez által a soroksári Dunaág nem csak igen fontos hivatásának felel meg, de a környék biztonságát is ezentul sokkal jobban megfogja védeni, mint ezelőtt.

(Folyt. köv.)

T Á R C Z A.

Dalos Ferkó darutolla.

Jámbor István a legszorgalmasabb halászok egyike volt, ki lélekvesztőjével olyan biztosan haladt a Tiszán, mintha csak gőzhajón ült volna.

Többnyire a vizet járta, az volt foglalkozása, ebből élt, ebből szerezte kevés megtakarított pénzecskéjét s csinos házat, melyben feleségével, a szép Julis asszonnyal lakott, a ki aztán, ha haza került a gazd'uram a vizről, éppen oly szenvedélylyel csókolgatótt, mint amily élvezettel vetette ki hálóját a halak után.

Jámbor, bár nem volt már fiatal, midőn két év előtt a szomszéd faluból házához vitte feleségét, de szive ifju maradt s úgy szerette azt az életteltjes, bogárszemű, tüzes ajku menyecskét, mint egy szentet.

Az igaz, hogy szép is volt az asszony, akár csak a földes ur szobájában levő ideálkép, melyet híres piktor festett 500 forintért, s a mi fő, úgy látszott, hogy ő is szerette az urát, mert ámbátor kikapó lány

hírből állott férjhezvétel előtt, most már szó sem férhettozzá.

Egyszer mulatságrendezett a falusi legénység melyre kevérelemre Jámbor is elvitte élete párját. Így történt aztán, hogy a menyecske elhállyosította szépségével még a földes ur kisasszonyokat is, kik a fiatalság meghísára szintén megjelentek a mulatságon.

Körültre forgolódott, a lányok nagy irigységére, a sok legy, de különösen az első: Dalos Ferkó, az őg bíró fekete szemű, kondor hajú, nyalka buszu deli fia, a ki csak most került ki haza a katona-sorból.

Julis asszony ez a legénynyel tánczolt a legszivesebben látszott a szeméből, de nem is csoda ám a mert a Ferkó nemcsak jó tánczos, hanem hogy ily kifejezéssel éljek: borzasztó szép u is volt ám.

Irigyelte, csodálta az egész falu apraja-nagyja, szépsége s gazdaságáért. Aztán, ami szintén nem tojó dolog, neki volt a faluban a legszebb arutolla is hetykén félrevágott pörge kalaja mellett. Büszke is volt Ferkó erre a kalp diszére és sokszor mondá, hogy nem adn egy százasért sem: maga lőtte egykori viselőjét.

Jámbor halász hagyta az asszonyt, hadd mulassa ki magát, úgy is keveset jár ki szegény a házból. Aztán nézte nyugodtan s nagy lelkigyönyörűséggel, hogy milyen szépen járja az a Julis a sok tánczot.

De talán nem lett volna olyan nyugodt, ha hallja, miket sug Tarisznyásné asszony szomszédjainak fülébe, talán elfogta volna a harag.

Tarisznyásné ilyen gonosz szavakat beszélt: „Ejh komámasszony, a vér nem válik vízzé, nézze csak kelmed, milyen közel simul a Jámborné Ferkóhoz, aztán meg milyen hamisan néznek össze. Azt mondom én lelkem, hogy az egyszer égott tapló hamarabb fog tüzet újra!”

Reggelig tartott a táncz, reggelig mulatott a szép Julis, s hogy sokat tánczolt, tanuja volt reá karmazsin piros piczi csizmája, melynek virradóra egészen görbe lett a sarka, pedig vadonat új volt este.

A következő napok aztán úgy folytak Jámbor gazda házában, mint az előbbiek: a gazda halászott, a szép Julis pedig végezte a házi teendőket, süttött, főzött, takarított.

Három négy nap múlva azonban a mulatság utáni héten Lencsi néni, a falu javas-

Az ezredéves kiállítás.

III. Az elárusítási és fogyasztási illetékek szabályozása a kiállítás területén.

(Folytatás)

8 §. Az elárusítást a kiállító, illetőleg engedélyes vagy közvetve a kiállítás területén az igazgatóság által létesítendő hivatalos elárusító iroda által eszközli, vagy közvetlenül maga, illetőleg a célból az igazgatóságnál bejelentendő személyzete által.

9 §. A hivatalos elárusító iroda a kiállítás területén az e célra megállapítandó szabályzat keretén belül oly célból fog állandóan működni, hogy a kiállítóknak eladásra szánt tárgyai megfelelő módon hozzáférhetővé tegye a közönség számára, hogy egyes tárgyak bizományai elárusítását közvetítse s azokra megrendeléseket elfogadjasson. Az e révén ez iroda által szedhető jutalékok az elárusítandó tárgyak természetéből és a forgalom jelentősége szerint fognak szabályoztatni s ez valamint ezen irodára vonatkozó egyéb szabályzatok legalább három hónappal a kiállítás megnyitása előtt az összes kiállítóknak tudomására hozni.

10 §. A közvetlen eladás után a következő illetékek fizetendő a kiállítási igazgatóság pénztárába.

a) *Eladási engedélyek után az iparban:*

1. a kisipar és apróipar iparban minden engedély után minden hónapra 5 f. — k.

2. a műipar és gyáripar körébe tartozó elárusítások után, a kötelezőleg vezetendő napló kimutatása szerint, a kötött üzletek összegének 5%-a

b) *A képzőművészeti csoportban:*

a tárgyak eladási ára után és pedig 1000 forintig a vételárnak . 10%-a az 1000 forint felüli árnak . . 5%-a

c) *Kiállítások által elárusított, élelmiszer-cikk-ek után:*

1. a füstölt hús, kolbász s e félék minden engedély után havonként 5 f. — k.

2. cukorka- és csokoládé-árak elárusításáért minden engedély után havonként 5 „ — „

3. egyéb élelmiszer-cikk-ekért, u. m.: tésztafélék, konzervek és kivonatok s minden engedély után havonként 5 f. — k.

4. sütőipari készítményekért minden elárusító helyre bódé után havonként 5 „ — „

5. tej- és gyümölcs-pavillonok után havonként 5 „ — „

d) *Egyéb eláruló pavillonok:*

1. újságelárusító avillonok havonként 5 f. — k.

2. dohánytőzsdék általában a közönséggel üzleti összeköttetésben álló egyéb elárító vagy üzleti pavillonok (amelyekben a főnebbi kategóriákban nem tartoznak) havonként 10 „ — „

e) *Csárdák, sörházak, médeglők, kávéházak, cukrázdák:*

minden területükön levő és a fővétel alkalmával megállapítandó kulcs szerint számbavendő szék után naponként 1 k.

f) *A kiállítás területén fogyasztandó italok után:*

1. Bor:

a) asztali bor hordókban, melyek dugaszolt palackokban nem árusítanak. hektoliterenként 5 f. — k.

b) hazai bor zárt palackokban literenként — „ 10 „

c) külföldi bor palackja után — „ 50 „

2. Pezsgő:

a) hazai pezsgő után palackonként kis palack — f. 10 k. nagy palack — „ 20 „

b) külföldi pezsgő után palackonként 1 „ — „

3. Sör:

a) hazai sör hordókban hektoliterenként 4 „ — „

b) hazai sör palackonként — „ 6 „

c) külföldi sör palackonként — „ 30 „

4. Likőr és szeszes italok:

a) hazai likőr, cognac, rum, szilvrium és egyéb szeszes italok után literenként — „ 50 „

b) külföldi szeszes italok után palackonként 1 „ — „

5. Szóda, ásványvíz, hűsítő italok:

a) közönséges szóda üvegenként — f. 2 k.

b) hazai ásványvizek kis üveg (fél literig) — „ 3 „

c) hazai ásványvizek nagy üveg (fél literen túl) — „ 6 „

d) külföldi ásványvizek kis üveg — „ 10 „

e) külföldi ásványvizek nagy üveg — „ 20 „

f) gyümölcspezsgők és édesített szikvíz italok után üvegenként — „ 5 „

(Vége köv.)

Nyílt levél

Szentés, Csongrád, Szelevény, Csépa, Sas Tekintetes rétbirtokos közönségéhez.

Ez év elején rétbirtokosok mentesítése érdekében megindult mozgalom, engemet különösen érdekelt, ennek a mentesítésnek a létesítéseért, nagy reményekkel lelkesülve tettem meg mindent, a mi csak az ügynek előnyére lehetett.

Azért is mert már husz év óta eszmém volt a csongrádi tulajdonosok eltöltése. Csongrádváros partvédelmének megkönnyebbítése szempontjából, és hogy a csongrádi határ 4000 hold újhasználatu földdel szaporítsák, és most már azaz érdek is ösztönözött, hogy az én réti földjeim is mentesítve legyenek.

Örültem, hogy az ügy létesítését egy idegen határbeli nagybirtokos ur vette a kezébe, azt hittem, hogy az majd minden részre hájtás nélkül fogja az egész ügyet lebonyolítani.

De csak most látom már, hogy ezen reménységemben mennyire csalatkoztam, ez késztetett arra, hogy az igen tisztelt rétbirtokos uraim figyelmét a netalán bekövetkező baj elhárításra eleve felhívjam.

Az ideig minden jól ment még a költségelőránnyal kiűntetett kilencszáz-ezer forint kölcsönt még meg nem szavaztuk. Mikor az meglelt szavazva a mi kedves elnökünk és igazgatója ki egyszersmind jegyzője és főmérnöke — is, a házalást rögtön beszüntették, a választmányi tagokat megsem látva, azokat gyűlésre soha össze nem hívták, csak úgy ketteskén hozzáálltak az általunk megszavazott kilencszáz-ezer forint felhasználásához utólagos jóváhagyás reményében, legelőször is megcsináltatták magán egyezség mellett a világon ez ideig készült legrágább telefon vezetéket, hogy azon idegen határban levő lakásaikról egész ké-

asszonya s bórharangja olyan formát kezdett beszélni, mintha Jámboréknál, míg a gazda távol van, Dalos Ferkó ugyancsak legyeskednék Julis asszony körül.

A hét utolsó napjain pedig az alkonyat táján halászni induló Jámbornak magának szolt így a vén banya: „Öcsém uram kutya van a kertben, most láttam háza felé somfordálni Dalos Ferkót.”

Jámbor gazdával egyet fordult a világ. Előbb azt gondolta, hogy hálója rudjával menten leüti a vén boszorkányt, azután valami nyilalást érzett a szívébe, a gyanu nyilamlását s mindjárt beteggé lett, a féltékenység betegsége vett erőt rajta. Nem bántotta a vén asszonyt, szó nélkül fordult meg utjában s indult hazafelé.

Mikor lakásához ért, csodálkozva vette észre, hogy a pitvarajtó be van zárva.

„Elment valahova a feleségem.” — kezdte vigasztalni magát, de azért megzörgette a kilincset.

Mintha beszédet hallott volna odabent, majd lépteket hallott s ablaknyitást.

Ujra zörgetett, most már erősebben.

— Ki az? — hallatszott a Julis csengő hangja.

— Én vagyok lelkem, galambom.

— Kend gazd'uram? — mintha reszeltett volna az asszony szava, — kinyílt az ajtó s a szép Julia állott abban s mentegőzve mondá: „elszundikáltam a homályosságban.”

Jámbor halásznak sehogy sem tetszett az a szundikálás.

— Tán itthon feledett valamit kelmed?

— Igen, édes gyöngyvirágom; gyujts csak világot, tán az asztalon hagytam ezüstveretű késemet, szükségem van reá!

Julis asszony gyertyát gyujtott. Amint világos lett a szobában, a halász valamit észre vett az ablak közelében a földön: szó nélkül vette fel s belső zsebébe rejté. Az asszony el volt foglalva a gyertyával még mindég, nem látta, mit csinál az ura.

Jámbor észrevette, hogy felesége arca majd kicsattan a pirtól.

— Ejnye, de piros az arczod, édes párom! — mondá nagy nyugodtan.

— Nagy forróságom van, lelkem uram.

— Gyere velem édes feleségem a Tiszára, ott hűvös szél fujdogál, jót fog tenni neked.

— Jó lesz biz az! — egyezett bele

Julis ura kívánságába s egyben csinos kis kendőt kötött fejére.

Olyan szép volt, mintegy angyal.

— Meg van már a késem is, mehetünk — szolt a halász.

Elértek a Tisza-partig, ott volt kikötve a lélekvesztő.

— Ül be édes feleségen, — szolt Jámbor, de olyan baljoslatu volt a hangja.

Az asszony beült, utána a halász, aki biztos kézzel hajtotta a lélekvesztőt; mikor azouban a víz közepére értek, hol legmélyebb a folyó, Jámbor kikelt arczczal ugrott a csónak letelejére s elkezdte azt himbálni ide-oda.

Egy sikoltás hangzott a homályban az ezüst folyó közepéről, mintha Julis asszony sikoltott volna, aztán csend lett.

Másnap, jóval a falu alatt, két holttestet fogtak ki a vízből: a Jámbor Istvánét és felesége testét. Előbbinek rövid zekéje belső zsebében egy darutollat találtak; a a Dalos Ferkó darutollát.

nyelemmel osztogathassák magukra önzetlen és reánk nézve boldogító rendeleteiket.

Hanem a telefon vezeték felállításával is megjárták, mert azt a sassi és csépai határban oly vonalon helyezték el, hol a gát kiépítése a két határnak valóságos tönkretevése lett volna, ez ugyan szerencsése volt Csépa és Sass községének, mert a miat látták azt, hogy a hol a telefon vezeték, ott kell a gátuak is kiépítve lenni, arra azután a két községbeliek kezdték az elnök urat és műszaki jegyzőjét felvilágosítani, hogy az így nem jó lesz, és csakugyan igazuk volt, mert a telefon vezeték ugyan ott maradt, de a gát kiépítés egészen más vonal irányban lett kitzve, s így a hibás vonal irányban felállított telefon vezeték újbóli áthelyezése azt hiszem az elnök ur és igazgató ur költségét képezendik.

Elkészült már a hat órház is melyekre szintén magán egység mellett lett az alku megkötve, ezeknél is lesz többlet munka, mert kutakat és árnyékszékeket kifejejtette a költségelőirányzatból az igazgató ur.

Méltóztassanak ezt a szörnyszülöt kis épületet megnézni, annyi pénzért a melyik véletlenül partra nem esett, annak nincs pár sor téglánál több alapfalazata, mert az igazgató urnak mikor az órház terveket készítette fogalma sem volt a kiépítendő gát magasságáról, azért a földszinti téglafalat alacsonyra tervezte, hogy az pótolva legyen, a vállalkozót utasította, ne rakjon alapfalat, azzal emelte a földszinti fal magasságát, hogy az fel jusson a gát korona felszínéig.

Ez az egy eset elég arra, hogy az elnök és igazgató uraktól minden bizodalmuakat megvonjuk, annál is inkább, mert a birtokos közönség pénzére, annak jóváhagyását kiserve még csak besem jelentve, ily vakmerő intézkedésbe bele mertek menni, — különben szerencsétlen eszme volt az is, hogy az órházak beépítetnek a gáttestbe, hisz annak alsó osztályát nagy víz álláskor, használhatatlanná teszi a fakadó víz.

Az órházak építésénél még egy hibát követtek el, mert tek. Réti Ferencz ur az első és utolsó választmányi ülésen indítványozta, hogy az órházak gát feletti falazatába mely vályogból van tervezve, annak négy sarkán, és a falazat hossz közepén, elől, hátul, téglafal oszlopokkal pótolva építessék ki, a választmány ezt az indítványt el is fogadta, de a jegyző igazgató urat ez talán sértette, s nem vette fel a jegyzőkönyvbe, sem pedig a kivitelnél azt nem így építette, pedig ha tervezetét így módosította volna úgy a lapályos helyre esett órházak alapfalainak rakását nem kellett volna a földszínen kezdeni.

Ebből is látható, hogy az elnök ur mióta a hatalmat kezébe ragadták, azóta az egész gát építését a mi pénzünkől saját izlésük, és akaratuk szerint, egészen titokban hajtják végre,

Legelső teendőjük volt a szocialista kubikosok felboldogítása, hogy ők mily jó árt fognak fizetni (bizony pedig ezt a kihordási árt köbméterétől bármily rendes vállalkozónak meg kellett volna adni) csak hogy a választmány fogadja el az ő általuk ajánlott soha még hírét sem hallott egészen idegen embernek az ajánlatát ki a társulat pénzéből legkevesebb hatvanezer forint tiszta hasznót visz el, minden biztosíték nélkül.

És egész fenhéjazva beszélnek, hogy decemberre készen lesznek a gátmunkálatokkal, hogyne, mikor minden kihordott köbmeter földön hat krajczár tiszta haszon van. de kérdés, hogy a medrek áttöltésénél megmaradnak-e ezek az egységes árak a szakmányos ur szerződésében, mint a hogy a vállalkozók által beadott ajánlatukban ezért az árért a meder áttöltéseket is teljesítették volna.

A rétbirtokos közönségnek kötelessége most már egészen nyiltan állást foglalni, saját ügyének rendezésében és főként annak vezetésében annál is inkább, mert mi a magas kormánytól engedélyt kaptunk tiszta-köröszugi ármentesítő és belviz szabályozó társulat megalakulására, ha ugyan az engedély így szól, mert még azt közölünk nem olvasta senki, bár az alakuló közgyűlésen Tekintetes Csemegi Antal csongrádi bíró ur kérte annak felolvasását, — de bizony annak teljesítését az elnök ur egyszerűen megtagadta.

Valminek kell lenni a dologban, mert nagy meglepetésemre Báró Fechtig Imre elnök urtól kaptam egy Levelt, azon már ily feliratu pecsét van, (A szolnok-csongrádtisza-balparti ármentesítő társulat elnöksége,) tehát ezek az urak már minket be is kebeltek a varsányi, a cibak-sápi és ughi szakaszba, melyek 3 szakaszból állanak 33.5 kilométer hosszan, tehát ez a három szakasz összesen csak 85 kilométer hosszabb, mint a tiszta-köröszugi társulat vonala, összevéve a három szakaszt, tökéletesen elegendő hosszúsággal bírnak arra nézve hogy minket mindenben leszavazzanak, bár a mentesített területük a töltés hosszához aránylag kevesebb, mint a miénk és így az urak tervezete szerint a mi öblözetünk beolvastatnák a fentebb megnevezett három szakaszba, melyeket már ők alig képesek fenntartani, no még csak az kellene nekünk, hogy a mi pénzünkér kiegészítő fiók társulata legyünk egy vég kimerülésben szenvedő, roncokból álló társulatoknak, és árvíz veszedelmekor Cibakról lessük, és járjuk, a védelmi, esetleg mentési munkálatok vezetését.

Igen tisztelt rétbirtokos társaim! még most nem késő, össze tartva, minden erőnket oda irányítsuk, hogy Báró Fechtig Imre elnök urtól és igazgató jegyzőjétől kiknek a mi öblözetünkben egy talpalatnyi föld birtokuk nincs, töltsük mielőbb megszabadulhasunk, és hogy önkormányzatunkat olyan emberekre bizzuk, kik birtokuk után vannak itt érdekelve, és nehogy egy millió forintot sárba vágjunk, azon kell lenniük, hogy gátjaink kiépítésének műszaki vezetését egy országos tekintélyű, technikusra kell bízunk, és sekivel s semmiféle más társulattal ne egyesüljünk.

Mert az országban ennél a mi öblözetünknel szebb és hasznosabb ármentesítő öblözet nem létezik, ezt bárki is mindenkor be is bizonyíthatom.

Ne hogy úgy járjunk, mint a szentesiek, hogy megalkották a társulatok csoportosítását és most azt sem tudják hányadán vannak, ki és melyik hát az igazi gazda.

Ez érdemben tisztelettel felkérem a tekintetes érdekelte réti birtokosokat, valamint a tekintetes községi bíró és jegyző urakat, kik is a kisebb birtokosok érdekeit hivatalból képviselik, hogy a szétküldendő személyes meghívóra ez ügy végleges rendezése végett, Csongrádon tartandó értekezletre minél számosabban méltóztassanak megjelenni.

Csongrádon tartandó értekezlet tárgyai lesznek, melyek a legközelebbi társulati közgyűlésen kitűzendő tárgysorozatba lennének felvéve.

1. A tiszta-köröszugi ármentesítő és belvizszabályozó társulat megalakulására kiadott miniszteri engedély okmány felolvasása.

2. Az alapszabályok felolvasása és minden 10 holdas réti birtokosnak leendő megküldése.

3. A szakmányossal kötött szerződés felolvasása és a Tiszamedrek áttöltésére vonatkozó pontozatainak érthető megismertetése.

4. Az építkezés vezetésére egy országos tekintélyű technikusnak nyilvános pályázat útján leendő megválasztásával.

Egy bizottság kiküldetéséről, mely hivatalba lenne a belviz-vezető csatornázásvonalok, és Ellés mellett a zsilip építés helyének megállapítása. továbbá az ellési partnak mely a Tiszta-köröszugi társulati vonalnak majdnem a központjára esik, ott az elnök ur és igazgató ur által már tervek vett, felügyelői laképület helyet, egy központi mérnöki lak építésére az előintézkedést és a tervezet elkészíttetését eszközöltesse.

6. Az elnök ur utasították, hogy az ideig még a 4 ik és 5-ik pont alatti intézkedések nem létesítésének semmi féle építkezési ügy végrehajtásába ne bocsájkozzék.

7. Egyéb indítványok tárgyalása.

Kelt Csongrád, 1894. évi július hó 19-én
A tekintetes rétbirtokosságunk kész szolgálja:

Ludrovai Toth István
rétbirtokos.

Ujdonságok.

— Eljegyzés. Lapunk fszerkesztőjének fia, Szilber Gyula gyógyszerész a múlt héten váltott jegyet Torontál v.-megye egyik legszebb leányával, Özv. Kleszky Jánosné t.-szécsányi gyógyszerészné kedves és művelt leányával Irénkével. Legőszintebb szerencsét és végtelen boldogságot kívánunk!

— Vízbe fu't. Dömötör Márton belvárosi lakos 12 éves leánykája Mária, a napokban, fürdés közben, a Tiszába halt.

— Halalozások. Köztisztelőben álló két családot borított mély gyászba a kérelhetetlen halál, egyik helyről a család fejét, a másik családtól a ház kedvencét ragadta el. Szelhoffer Antal, a ki évtizedeken keresztül városunknak jó hírnevű vendéglőse volt, az 1848—49-iki szabadságharcban tevékeny részt vett és a szenttamási véres ütközetben vitézül harcolva sebesült meg, e hó 24-én hosszas és gyöttrő szenvedés után, életének 66-ik évében jobblétre szenderült. Temetése óriási részvét mellett e hó 25-én d. u ment végbe. — Bozó Mihály ur családjából pedig a kedves kis Misikét ölelte fagyos karjai közé az irgalmat nem ismerő, zord halál. Nyujtson az ég véghetetlen irgalmával mindkét család bánatára vigasztalást

— Nagy tűz a tanyák között. Özv. Greskovits Andrásné szántói tanyáján e hó 26-án este egy nagy kazal zabszalma égett el. A kár 300 frt, biztosítva nem volt.

— Aljas orzási tett. Minden orzás aljas tett, de még inkább aljas tett midőn nem csak egyes egyén rontódik meg az orzás által; hanem több száz egyén szenved miatta! N. ur nagy költséggel ásatta meg Csongrád város területe legmélyebb kútjait ivóvizet adó kutját a maga és az itten járók általános használatára! Ezt nem vette figyelembe valamely gazember, hanem eltolvajlotta ezen kút ostorfáját láncostól s kankalékestól együtt, mely után százan és százan néztek néhány napon át a szomszédok, utonjárók a használatlan kutba. Gyauuja van a tulajdonosnak az orzóra nézve. Most már ismét van ostorfa a kúton a használok nem kis öröme. És találkozik olyan gondolkozású ember, aki úgy nyilatkozik, hogy jótette, aki elvitte, van annak a gazdának mielőtt újat csináltatni. Ehhez sem kell kommentár; hogy akad ember ki az ily bünt helyeselni elég aljas!

— Szegény 48-asok. Mint tudjuk Imre bácsi szép új házat épített a főtéren, de arról elfeledkezett, hogy a lakbért fizető 48-as körnek helyiségről gondoskodott volna, tehát még az építkezés tart, elhelyezte a kört Zsigmond uram csizmadia műhelye egyik sarkába, hol is ha valamely tagnak olvasni tesszik a lapokat, a csizmatalp vékonyra kalapálása közepette, komódtan megteheti s szellemileg táplálkozhat a láb-szijának a mester által használata között. No de igéri Imre bácsi, hogy a polyvas sárral szépen kítapasztott nagyszerű termet több évre is átengedi használatul a 48-asoknak a kikötött bérért. Majd meglátjuk, hogy így lesz-e? Beküldetett.

— Az I forintos államjegyek bevonása. A „pénzügyi közlöny“ f. év! 21-ik számában jelenik meg a pénzügyminiszternek 5.5873 sz. rendelete, a mely szerint az I frtos államjegyeket a kir. adóhivatalok által f. hó 24 től kezdve több forgalomba ki nem adhatók. Beváltásuk végső határideje ugyan még nincsen kitzve, de hova tovább — alig fognak látni közkezen forogni s annál inkább forgalomba kerülnek az ezüst i frtosok melyek végleg elfoglalják előbbieket helyét: Node legalább a szegény ember is kilo számra mérlegelheti ezen tul csekély ki-csecskét.

— **Vörös kakas Péteriben.** Pap Mihály Péteri lakos, a kis község szélén fekvő házához horta cséplés végett, ez évi gabona termését, melyet a ház közelében rakott le, f. hó 26-án gyermekei a kazal közelében kukoriczát sütöttek, a gabonarakás csakhamar tüzet fogott, mely a gabonarakást a házzal együtt alig egy óra lefolyása alatt elhamvasztotta.

— **Ellopták az óráját.** S. I. fiatal fuvaros gond nélkül mulatott egyik vendéglőben, a hol két jó madár, Kulcsai Sándor és Magyar József figyelték meg a mulatozót. Egy alkalmi pillanatban kicsípték S. I. zsebéből az órát, mely azonban már másnap Turcsányi rendőrbiztos közbelépése folytán visszakertült a jogos tulajdonához, hogy a két jó fiuval mi történt, arról nem kaptunk tudósítást.

— **Egy szerény katonatiszt.** Egy fiatal tüzér-főhadnagy szállott le a mult héten tajtékzó lováról a Goda István szállodájában, de sem kilétét, sem pedig utazásának célját megtudunk nem sikerült. Tegnap előtt már ismét itt volt, megint Godához szállt; ez alkalommal azonban megtudtuk annyit, hogy a derék főhadnagy távlovaglást végzett. Budapestről indult és Czegléd, Kecskemét, Csongrád, Arad érintésével Erdélybe s innen ugyanazon útvonalon vissza lovagolt az ismeretlen főhadnagy még pedig 10—10 napig. A főhadnagy ur annyira szerény volt, hogy nem nevezte meg magát.

— **Távozó színészek.** Pesti Ihász Lajos színigazgató kiválóan jól szervezett társulátával három heti itt időzés után a szomszéd Szentesre költözött át, innen pedig Abonyba mennek el. A derék társulat a közönség pártfogását és elismerését teljesen megérdemelte. Hisszük, hogy jövő évben leendő visszatérésekor még nagyobb pártolásban fogja részesíteni a kifogástalan, jó társulatot városunk községe.

A szegedi fa- és fémpipari szakiskolánál, melynek célja művelt és elméletileg ügy, mint gyakorlatilag képzett iparosok és gyárvezetők nevelése, f. 1894. évi szeptember elején nyílik meg az első, előkészítő tanfolyam, melybe oly 12 éves korukat betöltött tanulók vétetnek föl, kik vagy 6 elemi osztályt, vagy két középiskolai osztályt végeztek. A kik gyermekeiket e szakiskolába föl-véetni kívánják, az új intézet berendezése előtt is f. a u g u s z t u s 20-i k á i g jelentkezhetnek a szegedi kereskedelmi és iparkamaránál.

Irodalom.

Felhívás! A magyar tanfériak és tanítónők ezredéves albumát szerkesztő bizottság felhívja az érdeklődő tanfériakat és nőket, hogy az albumban való részvételük illetőleg jelentkezni sziveskedjenek. Mivel most már az arcképek és életrajzok beküldése folyamatban van: a szerkesztőség kijelenti, hogy azok beküldése az előfizetésre nem kötelező mert a kiadóhivatal csak azt tekiinti, hogy a nyers kiadások biztosítva vannak é, a szerkesztőség pedig a kiadástól függetlenül mindazon érdemes egyéneket befoglalja akiknek arcképéhez és életrajzához hozzájuthat. Minden tartózkodás nélkül beküldhetik azonban ezeket maguk az érdekeltek is, mert az Album célja nem az, hogy többé kevésbé érdemes egyének feldicsértessenek, hanem az, hogy az ezredéves ünnepen bizonyítéka legyen a magyar tanítóság intelligenciájának, erkölcsi és szellemi erejének hazafias törekvésének; maradandó emléke legyen a törekvő kortársoknak s végül adattár legyen a késő utódok előtt is, melyben a ma élő nemzedék színe javát fényképpen és tárgyilagossággal, hü életrajzban feltalálja.

CSARNOK.

Lizzy.

A nyáron odafönn láttam nyaralni a szép Lizzyt az örökké fehér fejű Kárpátok magasában, a Tátra alján.

Novemberben már Abbazia langyos legegében fürdette fekete fürtjeit s nézte

a zöldszemű, a haloványkék égboltozatot . . .

Olyan fehér volt Lizzy!

Olyan fehér mint a ruhája, az, lágy tejszínű, kasmir szövet, mely karcsu idomaihoz simulva libegett a legkisebb szellő lendületre.

Az „Cnisisana“ villa előtt találkoztunk. Mosolygott, mikor meglátott.

Szegény Lizzy! Az a mosolygás milyen fájdalmasan marta a lelkemet! Egy veszőttségnek mosolygása volt az, mielőtt a máglyára lépett . . .

Megemltem a kalapomat.

— Ön itt van!?

— Amint látja! Örülök, hogy jó, kedves, szeretetreméltó ismerősöket találhatok.

— És sok, sok beteget ugy-e?

— Beteget? Igen, de én is beteg vagyok, mint ön is, Lizzy s én is meg fogok gyógyulni mint ön is bizonyára!

— Én, soha! felelt Lizzy s ehez is mosolygott.

— Soha! Ez a szó önöknél kis leányoknál annyit tesz, hogy rögtön, azonnal! No no, csak semmi ellentmondást. Ezennel felszólítom önt kisasszony, hogy a jövő nyári Anna bálon, Tátrafüreden velem táncolja az első négyest! Semmi kifogást el nem fogadunk! Ugy-e anyuska!?

— Lizzy mamája mosolyogva felelt.

— Igen — igen! Hiába rázza tagadólág a fejét a miniszterelnök ur . . . akarom mondani Lizzy kisasszony. Jöj-jön csak velem. Menjünk sétálni . . .

Felóráig jártunk a thujuk, cyprusok sorain. Egy olajfásor ezüstfehér lombjairól kábító illatot hozott a szél; a „Hotel“ erdélyéről ide csapódott a keringő dallama s Lizzy, a szegény Lizzy remélni kezdett . . .

Milyen könnyű dolog is kis leányokat rábeszélni valamire, vagy elhítenni velük vallamitt . . . Lizzy boldog volt, mert hitt!

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

»M. L.« Budapest. »A malomipar segély-kiállítása.« című közlemény, lapunk zárta után jutott kezeinkhez.

Cs. Gy. Eger. Utóbbiakat sajnálatunkra nem használhatjuk.

P. Á. Késmárk. »Tátrai Töredék«-ei annyira összetörve érkeztek hozzánk, hogy nem bocsájthatuk sajtó alá.

NYILTTÉR*)

Selyem hamisítvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepörödök és csakhamar kialszik, maga után csak egy világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szalonás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy magután, de valódi selyem módjára soha össze nem töpörödök, csak meggömbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végében levő valódi selyem szöveveiből. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Hajfiatalító.

Aki e nemű szerek iránt már teljesen elvesztette bizalmát, annak szeremből csak egy próbát ajánlok, s kezeskedem, hogy 8—10 nap mulva az őszhaj eredeti fényét és fiatalos színét visszanyeri, a korpaképződést és haj-hullást 3—4-szeri használatra megszünteti, és így a haj növéstét is elősegíti.

Ára 1/2 literes üvegnek 1 frt 50 kr.

Kapható:

Török Katalinnál,

Budapest Páva-utca 13.

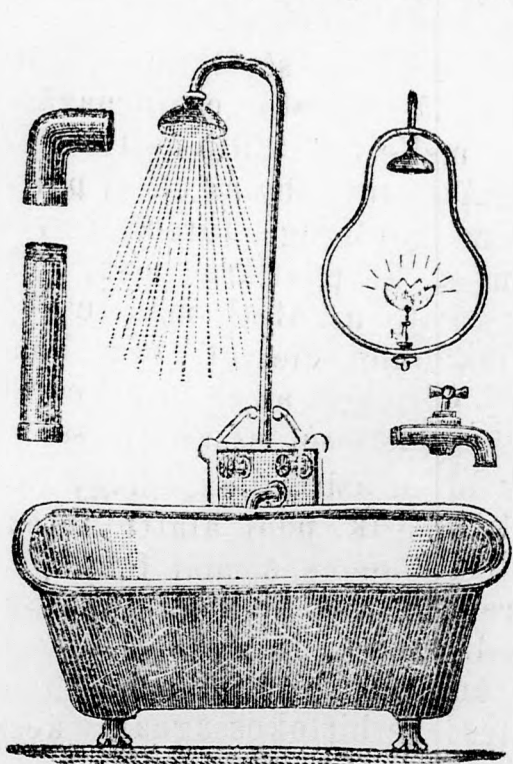
KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII. ker. Garai-utca 6-8. sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetékeket.
Szivattyúkat minden célra, vízszállító kasokat.
Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.
Városok, gyárak, kastélyok, lakóházak stb. vízzel való ellátását.
Mindennemű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részére.

Szellőztetéseket.
Gőz, kőd és zuhany fürdőket.
Szárítókat, bármily célra.
Legjobb rendszerű closeteket.
Vas és kőagyag cső csatornázásokat.
Gőzfürdő és gőz mosókonyhákat.
Szűrő és fertőtlenítőket.
Természetes légszesztelepeket.
Kőszén és olaj gázgyárakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

5—13